

RETSPOLITISK FORENING

HØRINGSSVAR

fra Retspolitisk Forening

vedrørende udkast til forslag til lov om Natur- og miljøklagenævnet og udkast til forslag til ændring af lov om naturbeskyttelse, lov om miljøbeskyttelse og forskellige andre love (Konsekvenser af lov om Natur- og miljøklagenævnet)

By- og Landskabsstyrelsens j.nr. BLS-300-00016

”Det fremgår af regeringsgrundlaget, at regeringen vil modernisere klagesystemet på natur- og miljøområdet ved at sammenlægge Miljøklagenævnet og Naturklagenævnet til ét klagenævn.

Der er i forlængelse heraf i november 2008 indgået en politisk aftale mellem regeringen og Dansk Folkeparti om modernisering af klagesystemet på natur- og miljøområdet og styrkelse af borgernes retsstilling. Det fremgår, at aftalen bl.a. skal udmøntes ved en sammenlægning af Miljøklagenævnet og Naturklagenævnet med henblik på at forenkle, styrke og effektivisere behandlingen af klagesager på natur- og miljøområdet.”

Retspolitisk Forening har siden foreningens stiftelse været yderst opmærksom på forhold i lovgivningen og lovforberedelsen, der vedrører borgernes retssikkerhed. Dette udkast til lovforslag synes kun i perifer grad at ændre herpå. Når foreningen alligevel har valgt at svare på denne høringsanmodning er årsagen, at et lovforslag, der er så slet begrundet, meget vel kan svække den almindelige respekt for centraladministrationens og Folketingets arbejde med ny lovgivning. Det ovenfor anførte uddrag af lovforslagets indledende bemærkninger er den eneste begrundelse for lovforslaget. Der er ikke i bemærkningerne i øvrigt anført noget, der tyder på, at konkrete administrative eller retssikkerhedsmæssige overvejelser er indgået som væsentlige elementer i arbejdet i den arbejdsgruppe, der igennem godt et halvt år har arbejdet med lovforslagets problemstillinger. Det er ikke på nogen overbevisende måde sandsynliggjort, at den såkaldte modernisering af klagesystemet på natur- og miljøområdet vil styrke borgernes retsstilling. Det påstås ganske vist, at der med det nye såkaldte kombinationsnævn opnås fleksibilitet og fokus på den mest hensigtsmæssige og effektive sagsbehandling, der varetager hensynet til borgernes retssikkerhed. Dette ville formentlig være tilfældet, såfremt sagerne i de eksisterende to klagenævn ikke var væsensforskellige, men dette gør sig som også nævnt i bemærkningerne ikke gældende for de sagstyper, der i dag behandles i henholdsvis Miljøklagenævnet og Naturklagenævnet. Lovforslaget opretholder da også i realiteten de to nævn i deres hidtidige form. At arbejdet for begge nævns vedkommende i fremtiden skal ske under ledelse af én formand, der er leder af et fælles sekretariat ændrer ikke herpå. Det skal i denne sammenhæng bemærkes, at miljøministeren til enhver tid uden Folketingets medvirken kan foreskrive indretningen af den administrative organisation på klageområdet. Således

har begge nævn i dag et fælles lønkontor, der er etableret uden lovgivers indblanding. Den eneste lovændring, der i denne henseende er påkrævet, er ændringen på formandsposten

Det fremgår, at der forventes en effektivisering af sagsbehandlingen samt, at der i ganske særlige tilfælde tillægges formanden kompetence til at sammensætte nævnet med både sagkyndige medlemmer, dommere og læge medlemmer. Det er påfaldende, at lovforslagets bemærkninger ikke nævner et eneste praktisk eksempel på sager af denne ganske særlige karakter, men må gribe til at konstruere to eksempler, der vil være yderst sjældent forekommende.

I begge eksempler vil kombinationsnævnet (det samlede nævn af sagkyndige og læge medlemmer) komme ud for den situation, at de hver for sig skal tage stilling til forhold, som falder udenfor de forudsætninger, der udgør grundlaget for deres tilstedeværelse som henholdsvis sagkyndige og læge medlemmer af de to nævn. Det er næppe overdrevent at formode, at nævnsformanden ikke mindst af denne årsag vil være uhyre tilbageholdende med at indkalde det samlede nævn til behandlingen af en sag. Det foreligger overfor foreningen oplyst, at der indtil videre kun kan findes ét eksempel fra begge eksisterende nævns praksis, hvorom det med rimelighed kan siges, at der foreligger en situation som nævnt i lovforslagets bemærkninger. Under alle omstændigheder forekommer det som en noget søgt begrundelse for en lovændring.

Lovforslaget rummer forbedringer ved styrkelsen af retten til udpegning af sagkyndige medlemmer i miljøklagenævnsagerne. Dette kan der selvsagt ikke indvendes noget imod, når nu lejligheden byder sig.

Samlet set finder Retspolitisk Forening dette lovforslag overflødigt og spild af ressourcer såvel i forslaget tilblivelsesfase som ved den kommende behandling i Folketinget.

København, d. 27. november 2009

Bjørn Elmquist
formand

Leif Hermann
medlem af bestyrelsen